

Báo Xuân thư viện tỉnh Đồng Nai: dư âm còn để lại

Dung Nguyễn

Không khí ngày Xuân đang dần dần nhường chỗ cho khí thế hối hả bận mải công việc của mọi người. Chỉ có mấy ngày Xuân thôi mà niềm vui, sự hứng khởi thì tràn ngập muôn lối. Hết Xuân quay trở lại guồng quay của công việc mọi người có một chút hơi hụt hẫng, băng khuâng. Thế nhưng phòng đọc báo tạp chí của thư viện tỉnh Đồng Nai lại chẳng băng khuâng chút nào, vì dư vị của báo Xuân để lại vẫn dịu ngọt biết bao.

Báo Xuân năm nào cũng thế, đều được thư viện tỉnh Đồng Nai phục vụ cho độc giả từ trước, trong và sau Tết. Nhưng vì sự yêu thương của độc giả dành cho báo Xuân cũng như vì giá trị to lớn của báo Xuân mang lại, mà Ban lãnh đạo thư viện quyết định trưng bày phục vụ báo Xuân cho đến hết tháng giêng tại phòng báo tạp chí. Chính vì thế mà phòng báo tạp chí không ngày nào vắng bóng độc giả tới đọc báo Xuân.

Đối với những “bạn đọc đặc biệt”, ngày gần Tết không có báo Xuân thì cảm giác như ngày Tết không có bánh chưng, bánh tét, không có hoa đào hoa mai vậy. Tết như thế thì không được coi là trọn vẹn. Bởi những bạn đọc này hiểu hết được giá trị cốt lõi của những cuốn báo Xuân. Báo Xuân hay còn được gọi thân thuộc là báo Tết, vì từ người làm báo tới người đọc báo cứ thấy báo Xuân trên kệ là thấy không khí Tết đang cận kề, có người còn cảm thấy cầm báo Xuân trên tay như là cầm ngày Tết trên tay vậy. Tại sao độc giả lại đặc biệt yêu thích báo Xuân đến thế? Ở trong đó có gì hay? Vâng, trong báo Xuân người làm báo thường tổng kết cho một năm: những gì đã diễn ra trong năm qua, đất nước và con người đã đổi mới, đã làm được những điều gì, tổng kết những gương mặt điển hình tiêu biểu, nhưng câu nói hành động truyền cảm hứng của những nhân vật truyền cảm hứng, những truyện ngắn đặc sắc trong năm, những sự

Báo Xuân được trình bày sinh động và bắt mắt thu hút độc giả

kiện đã tạo sóng... Và sau đó là những định hướng, dự định phân đầu cho năm mới được tốt đẹp hơn, phát triển hơn. Bên cạnh đó, điều làm cho báo Xuân chiếm được sự yêu mến của bạn đọc đó là trong báo Xuân luôn luôn có chuyên mục viết về quê hương về gia đình, như những lời tâm tình thủ thi dành cho những người con đang phải xa xứ. Như nhà báo Hồ Minh Chiến cũng có nói : “quê hương ai cũng có, và

Độc giả tại phòng báo tạp chí đang say sưa đọc báo Xuân

không ai không có gia đình... Quê hương với hình ảnh con sông, bến nước con đò, những cánh đồng thẳng cánh cò bay một thời tuổi thơ khi ta chưa về đã hiện trong tâm trí, nơi nuôi dưỡng chúng ta lớn lên và chấp cánh bay đi muôn ngả”.

Đối với nhà báo thì chuẩn bị báo Xuân như chuẩn bị mâm cỗ ngày tết vậy. Nhà báo tâm huyết viết sao cho hay, cho đẹp, cho phù hợp với thị hiếu của người đọc. Người phục vụ báo Xuân cũng suy nghĩ trưng bày phòng báo Xuân sao cho bắt mắt, cho dễ nhìn, cho sạch sẽ thoáng mát để vừa lòng độc giả. Cũng từ đó mà báo Xuân thu hút nhiều bạn đọc tới vậy. Độc giả của phòng báo tạp chí luôn đặc biệt và khác biệt. Khác biệt ở chỗ nào? Xin thưa, vì chỉ được đọc tại chỗ nên độc giả tại đây luôn mang theo vở và cây bút để ghi chép lại những điều quý giá và bổ ích, mà mình đã thu thập được từ báo chí. Bác Phan Đình Sâm, năm nay 71 tuổi, sống tại khu phố 6 phường Trung Dũng – Biên Hòa, là độc giả lâu năm tại thư viện có chia sẻ thân tình với tôi rằng: “ bác quan niệm như thế này: đi thư viện là đi học chứ không chỉ đến chơi. Việc đến thư viện là một điều rất cần thiết. Các nhà hiền triết đã dạy rằng học, học nữa học mãi, học là không bao giờ có điểm dừng. Bác thấy báo Xuân ở đây nói riêng và báo tạp chí nói chung khá là đầy đủ, khá là đa dạng, đáp ứng được nhu cầu tìm hiểu học hỏi của mọi lứa tuổi. Đọc báo không những là thú vui mà là sự học, học được rất nhiều điều bổ ích cho cuộc sống. Thư viện mở được phòng đọc báo Xuân hàng năm như thế này là cực kỳ quý báu. Bác rất biết ơn vì điều đó. Mừng 1, mừng 2 Tết thấy nhân viên trong thư viện vẫn phải trực báo Xuân bác thương vô cùng, nhiều khi bác thấy áy náy khi nghĩ, vì do phải phục vụ báo cho những người như mình mà anh em nhân viên thư viện không được nghỉ tết cùng gia đình. Bác phải nói rằng coi nhẹ văn hóa đọc là một thiếu sót lớn, một sai lầm lớn. Giới trẻ bây giờ cứ ý lại vào điện thoại thông minh là

không được, vì nhiều khi những câu chuyện, những tin tức trên điện thoại không thể truyền tải hết được nội dung, ý nghĩa của sự việc, hay nó không thể nhìn nhận một cách tổng thể thông điệp mà người viết muốn mang lại. Với những người lớn tuổi như bác thì lại càng không thể tìm kiếm thông tin, học hỏi trên điện thoại được vì bây giờ mắt kém không thể nhìn màn hình điện thoại lâu được cháu ạ. Nói tóm lại là không thể thay văn hóa đọc bằng điện thoại được. Bác đến thư viện không những được bồi bổ kiến thức mà nó còn như là một thú vui vậy, mình sẽ thấy yêu đời hơn, vui vẻ hơn khi đọc được một câu chuyện vui hay một thành quả vượt bậc nào đó của nước nhà”. Nhìn hình ảnh độc giả say sưa đọc báo Xuân mà lòng tôi rộn ràng như trẻ hời. Tôi để ý khi đọc được mẩu tin hay nào đó các bác, các chú lại truyền tay cho nhau đọc rồi rôm rả bình luận một cách lý thú, thật đẹp để biết bao. Đơn giản như việc bác độc giả Văn Sỹ Thành (70 tuổi, sống tại khu phố 6 phường Trung Dũng) dẫn cô cháu gái vào thư viện, rồi chỉ cho cháu một cái đề thi ngữ văn rất hay đăng trên tạp chí mà ngày hôm qua bác mới đọc được cũng làm tôi ấm lòng. Thân quen hơn tí nữa khi có bác độc giả vừa cười vừa nói, như sợ chúng tôi từ chối lời đề nghị của mình: “ để báo Xuân cho hết tháng giêng cháu nhé, chứ báo thì hay mà số lượng nhiều như vậy bác sợ đọc không hết, mà không đọc được hết thì tiếc lắm cháu ạ”. Tôi thấy trong chữ “tiếc” của bác nó như là bị mất đi một cái gì quý giá và to lớn lắm, nó giống như là cái cảm giác bị hụt giải độc đắc vậy. Ôi sao cái hạnh phúc của nghề Thư viện lại giản đơn đến thế. Đó là tinh thần của những người may mắn được tiếp cận và nhận ra giá trị vô cùng to lớn của báo chí đem lại. Họ luôn nâng niu và trân trọng con chữ, thông tin và tri thức mà những cây viết tên tuổi gửi gắm cho mình. Bởi báo Xuân là tâm huyết, tình cảm và tinh hoa của bao trái tim và khối óc.

Hẹn bạn đọc một mùa báo Xuân mới với nhiều điều hấp dẫn và bổ ích. Chúng tôi những người làm công tác thư viện sẽ thầm cảm ơn và tri ân những độc giả biết đọc, biết trân trọng sách báo. Dù cơ hội và thách thức vẫn còn đan xen với nhau, nhưng năm 2020 chúng ta sẽ cùng nhau hướng đến một tương lai tốt đẹp. Độc giả cùng thư viện chung tay tạo niềm tin và khí thế, cùng nhau vượt qua những khó khăn trở ngại, để dù công nghệ có là mấy chầm đi chẳng nữa thì văn hóa đọc vẫn giữ nguyên giá trị và trường tồn với thời gian.